

INGYENES

Kredenc

A Pécsi Hajnóczy József Kollégium diáklapja

ART

2
0
2
3

Kredenc

36. szám

2023/Különkiadás

Kedves Olvasóink!

Kollégistáink, dolgozóink immár 17 éve vehetik kezükbe minden évben kétszer a Kredenc újságot. Megszokhattuk, hogy az adott lapszámban mindig valamilyen aktuális, vagy a szerzőinket éppen akkor valamiért erősen foglalkoztató téma kerül terítékre. Az idei lapszámunk azonban kicsit más. Még soha nem fogtuk egy kötetbe azokat a művészeti alkotásokat, melyeket kollégistáink készítettek. Az idén először megrendezett „Hajnóczyfeszt” jó alkalom volt arra, hogy összegyűjtsük a verseket, novellákat, rajzokat, fotókat, festményeket, melyek diákjaink kreativitását, művészi vénáját tükrözik. A Hajnóczyfeszten a kollégistáink eddig feltáratlan tehetségterületét kívánjuk bemutatni alkotásaikon, produkcióikon keresztül. Ennek egy kis szelete ez a lapszám is. Fogadjátok szeretettel különszámunkat, a Kredenc Art-ot.

Szluka Bernadett

A belső színes oldalakon Hoffmann Gréta fotói láthatók.

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett

Címlap, hátlap: Szekeres Báborka, Buják Rowenna

Tördelő: Gecsei Szabina

Fotók: Hoffmann Gréta, Gecsei Szabina

Novellák (Mórel Emma Zsófia, Buják Rowenna), Versek (Buják Rowenna, Arany Luca, Violet, Tarlós EszterBékefi Luca), Rajzok, festmények (Szekeres Báborka, Páli Veronika, Savanya Mihály, Havasi Liliána, Himer Anna, Szabó Evelin)

Szerkesztőség: Pécsei Hajnóczy József Kollégium – Kredenc

7633 Pécs, Türr I. u. 2.

kredencclap@gmail.com

Tördelés, nyomdai előkészítés: Pécsei Hajnóczy József Kollégium

Nyomdai munkálatok: Dekorsprint Kft., Pécs

Felelős kiadó Horváth Balázs

Novella	4-5
Szerepcseré	
Angol nyelvű	6
A boy with a magical adventure	
Angol nyelvű	7
Sir Edward the honorable knight	
Novella	8
Két novella	
Angol versek	9
Rowenna versei	
Versek	10-11
Luca versei	
Versek	12-13
Violet versei	
Versek	14-15
Rowenna versei	
Versek	16
Eszter versei	
Versek	17
Luca versei	
Rajzok	18-22

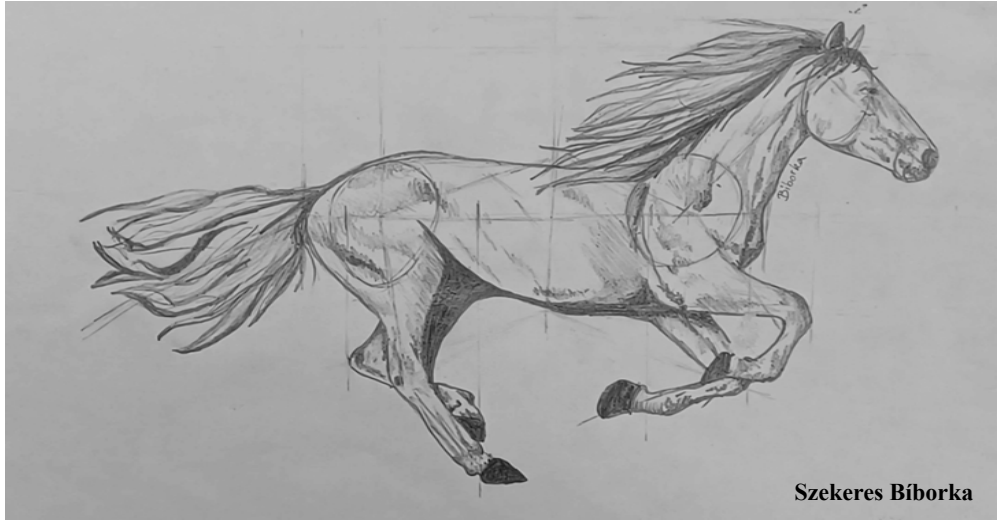
Szerepcsere

Szóval csak fussak. Köszí a jó tanácsot. Magamtól biztosan nem jöttem volna rá. A rajtvonalnál állok, pontosabban valamilyen térdelőrajt pozícióban várom a jelet. A mellettem lévőkre nézek, próbálok én is olyan természetesnek tűnni, mint ők. Nem könnyű feladat. Gyorsan végig is gondolom, hogy kerültem ebbe a szituációba.

Aznap reggel

- Nóri, légszivés hozd ki a futó felszerelésedet, be kellene tenni az autóba. Suli után megyek érted és elröptetek a pályára. – kiabált anya

a lakás egyik végéből a másikba. Lassan felültem, letöröltem a számból kifolyt nyál odaszáradt maradékát, és ásitozva kikészülődtem az ágyamból. A fürdő felé vettem az irányt, majd miután végeztem, bepakoltam az iskolatáskámat is. Felkaptam a tegnapi kikészített ruhámat, fogat mostam, és kiléptem a ház elé. Keddenként mindig egyedül megyek iskolába. Gyalogolni szoktam ilyenkor. Anyáék egy ideig mindig kérdezősködtek, hogy mégis miért. Nem tudtam rá semmit mondani, csak hogy nincs különösebb oka. Gyanúsnak gondoltak („Biztos fiú van a dologban.”), de mára már belenyugodtak. Egyébként ma lesz a szépolvási verseny, amire hetek óta készülök.

Szekeres Biborka

A kedvenc könyvemben találtam meg a tökéletes szöveget, amit elő fogok adni.

- Házi feladat a táblán, írjátok le a füzetbe! További szép napot mindenkinek! – búcsúzott az osztályfőnököm és kilibbent a teremből, majd lassan az osztály is kiszivárgott. Egyszer csak Nóri szaladt be. Nehezen állt meg, csupán a padomnál fékezett le.

- Menj el anyához... a cuccaimért... - nyögdecsele két levegővétel között. – Lesz még egy óram és anya nem tud elszabadulni a munkából. Tudtam, hogy semmi nem úgy lesz, ahogy meg volt tervezve. – arcára aggodalom

ült ki, mérgesen törölte meg homlokát. Utálom így látni. Mert tudom, hogy én is tökéletesen ugyanúgy nézek ki. Mintha tükörbe néznék.

- Ne aggódj, elmegyek érte. Nincs több órám, úgyhogy indulok is. A sportpályánál várlak. – azzal felkaptam a táskámat a vállamra, intettem és ki is szaladtam az épületből. Viszonylag hamar odaértem anya munkahelyére, összeszedtem Nóri holmiját és a sportpálya felé vettem az irányt.

Különös érzés volt bemenni a létesítmény kis kapuján. Sokan köszöntek rám. Végiggondolni sem volt időm, hogy vajon miért, mikor valaki

belém kapaszkodott, és behúzott egy apró öltözőbe. Fehér helyiség volt, négy paddal a falak mentén. A kinézeténél már csak a szaga volt rosszabb. Meghökkenítő bűz uralkodott odabent. A különböző dezodorok, parfümök és persze, az orrfacsaró izzadságszag keveréke kifejezetten elviselhetetlen volt. Az ősz hajú, kicsi, kövér emberke idegesen nézett hol rám, hol a karján lévő órájára.

- Öltözz át és gyere! Két perc múlva kezdenünk kell, előrébb tették ezt az átkozott versenyt! – mennydörögte és kiviharzott a helyiségből. A soktól moccani sem mertem, nem ám szólni, hogy valójában nem is én vagyok az ő embere. Á, a végén még azt hitte volna, hogy viccelődök. De valljuk be, az emberrel, akinek láthatod egyszer elpattanni az ütőereit, sosem fogsz poénkodni. Hívtam Nőrit, persze, drága testvérem nem vette fel. Végül döntöttem.

Felkaptam a nővérem ruháit, és egy nagy levegő után kiléptem az öltözőből. Számtalan fiatal álldogált vidáman, egymással csacsogva a placcon. Szememmel ismerőst kerestem, de gyorsan nyugtáztam, hogy ez esélytelen. Körbepillantottam, hogy mások mit csinálnak. Mivel jó néhány feladat elég nehéznek bizonyult, ezért csináltam egy-két olyan bemelegítő gyakorlatot, amit még a tesiórákról sajtátítottam el. Igazán élveztem azt a pár percet, szívesen is maradtam volna ott, de a tömeg hirtelen a futópálya felé indult. Ó, ne. – gondoltam, majd a következő pillanatban már csak arra lettem figyelmes, hogy a rajtra várok.

Hallom, ahogy az edzőbá' torka szakadtából üvölti, hogy fussak minél gyorsabban. Rendben, akkor mondja meg, hogy minél gyorsabban. – halkán kuncogok a saját viccemen, majd eszembe jut, hogy hol is vagyok. Na és, hogy hol is kéne lennem: a szépolvasási versenyen. Ehelyett itt várok a nyavalyás rajtjelre a tűző napon egy baromi kényelmetlen futócípőben. Ha reggel odaállnak eléem, és azt mondják, hogy ez fog rám várni, szemberöhögöm őket. Persze, most már teljesen más a helyzet. Valahogy nincs kedvem nevetni. De sok időm nincs ezen rágódní, mert kezdődik a verseny. Ahogy

meghallom a lövést, elindulok. Egyik láb a másik után – bízatom magam, ki hinné, hogy segít is valamit.

Fáradtan rogyok össze a célvonalon túl. Egyszer csak anya elmosódott alakját pillantom meg a távolban, ahogy egy kulacssal a kezében közeledik felém. Arcán hatalmas mosoly terül szét.

- Két Lottit játszottok? – kérdezi nevetve.

- Valami olyasmit. – vonom meg a vállam, majd lassan én is elmosolyodok.

- Gyere Dóri, menjünk el a nővéredért. Lehet, hogy megnyerte a szépolvasási versenyedet. – kacsint rám anya, felségít a földről és nevetgélve indulunk el az autó felé.

Mórel Emma Zsófia

Szabó Evelin

A boy with a magical adventure

Once upon a time, there was a young boy named Mike. Mike lived in a small town with his parents and younger sister. Despite growing up in a loving family, Mike often felt isolated and out of place. He struggled to fit in with the other kids at school and found it difficult to make friends. Mike was shy and introverted, and he often spent his afternoons lost in his own thoughts, daydreaming about adventures that would take him far away from the mundane reality of his life.

One day, Mike stumbled upon an old bookstore in the center of town. The bookstore was run by a kind-hearted old man named Mr. Jenkins, who took a liking to the young boy and invited him to come back anytime he wanted. Mike eagerly took him up on his offer, and soon he found himself spending most of his free time there, surrounded by books and lost in the world of fiction.

Mike's life changed forever when he stumbled upon a magical book, hidden in the back of the bookstore. The book contained a story about a young boy who was whisked away on a grand adventure, filled with magic and wonder. As Mike read the story, he suddenly found himself transported into the pages of the book.

Mike was amazed by the world he found himself in. He met colorful characters and encountered strange creatures that he had never even imagined before. He explored enchanted forests and traveled to distant lands, each new experience more incredible than the last.

As Mike's adventures continued, he began to realize that the story was not just a tale – it was real. And as he encountered challenges and obstacles, he found that he had to rely on his own courage and determination to succeed.

Eventually, Mike discovered that the story was not just about a grand adventure, but about the power of friendship and love. He made friends

with the characters in the story, and together they overcame all obstacles and found their way back home.

Mike returned to his small town with a newfound sense of self-confidence and purpose. He made friends easily and became known as the boy who had gone on a magical adventure. And as he grew up, he never forgot the lessons he had learned in the storybook world, and he went on to lead a life filled with adventure and love.

The end.

Buják Rowenna

Páli Veronika

Sir Edward the honorable knight

Once upon a time, in a far-off kingdom, there was a young knight named Sir Edward. He had always dreamed of becoming a knight since he was a young boy and had worked tirelessly to train in swordsmanship and horse riding. His parents had passed away when he was young, and he had been taken in by the king, who had become a father figure to him.

Sir Edward was a brave and honorable knight, but he always felt that he had not yet proven himself to be a true hero. One day, the kingdom was threatened by an evil dragon that had been terrorizing nearby towns and villages. The king called upon Sir Edward to slay the beast, and the young knight eagerly accepted the challenge.

Sir Edward rode out on his horse, armed with his trusty sword and shield, and began his quest to defeat the dragon. He rode for days through the dense forest, across rivers, and up steep mountains, searching for the dragon's lair. As he rode, he encountered many obstacles and enemies, but he was determined to press on and slay the dragon to save his kingdom.

Finally, after many days of traveling, Sir Edward found the dragon's lair. The dragon was asleep, and Sir Edward approached him silently, hoping to strike the beast before it could wake up. However, the dragon sensed the knight's presence and opened its eyes, unleashing a ferocious roar.

Sir Edward bravely charged at the dragon, his sword raised high. The two battled fiercely, the dragon breathing fire and Sir Edward swinging his sword with all his might. The battle was intense, and both the knight and the dragon were badly wounded.

In a moment of desperation, Sir Edward remembered the stories of the great knights of old, who were said to have slain dragons by plunging their swords into the beasts' hearts. Summoning all his

strength, he plunged his sword into the dragon's heart, and the beast let out one final, deafening roar before collapsing to the ground.

Sir Edward emerged from the dragon's lair, victorious but wounded. The kingdom rejoiced at the news of the young knight's bravery, and the king himself came to congratulate Sir Edward on his great achievement. The young knight had finally proven himself to be a true hero and was celebrated as a legend throughout the land.

From that day on, Sir Edward continued to serve his kingdom with honor and bravery, always ready to defend it against any danger that might arise. He became a respected and revered knight, and his legend lived on long after he had passed away, inspiring generations of young knights to follow in his footsteps.

Buják Rowenna

Savanya Mihály

Buják Rowenna

A természet a mi idegenvezetőnk

Volt egyszer egy öreg bölcs, aki már évtizedek óta élt egy eldugott erdő mélyén. Az emberek ritkán jártak arra, és amikor mégis, akkor csak ritkán beszéltek a bölccsel, mert úgy gondolták, hogy az öreg férfi túl bölcs, és túl idős ahhoz, hogy bárkivel is foglalkozzon. Az öreg bölcs azonban szerette, amikor az emberek megfordultak a környékén, mert akkor mesélhetett nekik a tapasztalatairól, amiket az évek során szerzett.

Egy nap az erdőbe betévedt egy fiatal lány, aki eltévedt a családjával. Az öreg bölcs észrevette, hogy a lány elcsüggedt és tanácstalan, így odament hozzá, és megszólította.

“Miben segíthetek neked, kislány?” - kérdezte az öreg bölcs.

“A családom eltévedt, és nem tudjuk, hogy merre van az út. Az erdő olyan nagy és sűrű, hogy nem találjuk a kiutat” - válaszolta a lány.

Az öreg bölcs elmosolyodott és azt mondta: “Nem kell aggódni. Térjünk vissza a kunyhóhoz, és adok neked valami tanácsot, ami segíthet az utad megtalálásában.”

A lány örömmel követte az öreg bölcsöt, aki megosztotta vele az élete bölcsességeit. Elmesélte neki, hogy a természet mindig ad valami jelet, ami elvezetheti az embert az útjának helyes irányába. Megtanította a lányt arra, hogy figyeljen oda az apró dolgokra, a madarak énekére, a fák árnyékára, és az állatok mozgására, mert ezek a jelek sokkal fontosabbak, mint az emberek által jelölt utak.

A lány figyelmesen hallgatta az öreg bölcs szavait, majd hálásan köszönte meg a segítségét, és folytatta az útját a családjával együtt. Az öreg bölcs boldogan nézte őket, és azt gondolta, hogy az életben a legfontosabb az, hogy megtaláljuk az utunkat, és bölcsen járjuk azt.

Azóta is az öreg bölcs él az erdő mélyén, és továbbra is osztja bölcsességeit mindazokkal, akik eltévednek a környékén. Az emberek gyakran megfordulnak nála, hogy kérjenek tanácsot.

Az Őszinte Lélek

Viktor, a jóképű, férfias fiatalember, sosem volt boldog. Mindig azt érezte, hogy valami hiányzik az életéből, de sosem tudta, hogy mi az. Az ő élete úgy indult, mint bármelyik másik emberé, végzett egy jó egyetemet, jó munkát talált és sikeres volt abban, amit csinált. Mégis, valami hiányzott. Az egyik napon, amikor barátja, András meghívta őt egy spirituális találkozóra, Viktor úgy érezte, hogy ennek a meghívásnak az a célja, hogy segítsen neki megtalálni a hiányzó dolgot az életében.

A találkozón megismerkedett egy bölccsel, akinek a neve Lakshmi volt. Lakshmi először kissé meglepődött, amikor meglátta Viktort, de aztán rájött, hogy ő a lélek, akit ő évek óta keresett. A bölcs elmondta neki, hogy a lényege annak, amit hiányol az életéből, az őszinte lélek, amely elrejtőzött a félelmei, a szorongásai és a sérelmei mögött.

Lakshmi megmutatta neki, hogyan juthat el az őszinte lélekéhez, amely megtalálja a boldogságot és a békét az életében. Viktor kezdte érezni a változást az életében, ahogyan eltávolodott a félelmeitől és megkezdte a belső utazást.

Végül, az őszinte lélekkel a tudatában, Viktor megtalálta a boldogságot és a békét az életében. Megtanulta, hogy a valódi öröm nem a sikerekben, vagy a pénzben rejlik, hanem a belső békében és harmóniában.

Az Őszinte Lélek története arról szól, hogyan lehet megtalálni a belső harmóniát és boldogságot, és hogyan lehet megbocsátani magunknak és másoknak, hogy elérjük ezt a boldog és békés életet.

Buják Rowenna

Her eyes

Greenish blue eyes like the sea
The depths of which I long to see
A gaze that pulls me in so deep
Lost in love with you I sleep

Your eyes so bright, they light the way
To a world of love, where we will stay
Together we'll explore the skies
And bask in happiness that never dies

Your eyes so beautiful, so pure
With them I'm certain, I am sure
That you are the one I've been seeking
The one my heart will always be beating

So let us sail, on this sea of love
And cherish the moments, with each other
above
With your greenish blue eyes, I'm never lost
Together, we'll find the treasures, at any cost.

Her

A face that haunts me each and every day
Always wearing that smile
A smile that melts me
A voice that reaches into my soul
Her touch sends me reeling
A body that hypnotizes
I see her everywhere
I am lost within her
I am hers forever
Her heart belongs to me
Her soul belongs to me

Your home

If you would ask me if I love you
I would just let my eyes,
Tell you, speak to you ...
Let them be the mirrors of my soul,
Tell you what I feel about you.
If you would ask me if I want you,
I would let you touch me,
Feel with your hand
To make yourself feel like you are scorching
glowing,
My body under your hand.
If you would ask me if I wanted something else,
I would give you my heart so that you could
see into it,
Believe me, no one else has a place there!
It's your home forever

Lock

Have a padlock on your mouth
It's key on mine
I take care of your clean skin
I nurse modestly

I make sour hot tea
I adore your burnt throat
The angels asked
Why did I have to do this?

Answer is simple, tough
Maybe it hurts a little here
But that is no longer an issue
Inside, it splits apart forever

You squeezed it to your liking
raises my little heart
faithful to a good man
you turned off your alarm.

Arany Luca

Újdonsült édesapámnak

Tavaszi napsütés,
ezen a napon volt a megismerés.
Megismertelek, először nem szerettelek,
de később rá jöttem, hogy milyen is az a
szeretet.

Anya mindig ottvolt, s mindig mindent
mondott. S
én nem hittem anyának, és ezért nem
szólítottalak apának.

Apának. Apának, ki megmutatta milyen az a
szeretet, s ki belopta a szívemet magának.
Te lettél az új férfia e családnak, s te voltál
az, ki
édesapja lett egy babának.

Egy babának, ki a legnagyobb büszkesége
lett e
családnak.

Miattad lettem testvér, s nevelt lány, mikor
jöttél,
akkor lettem kicsiny lányból nagyleány.

Mostanra itt vagyok, egy érett tinilány, ki
csak
arra vár, hogy ittlégy, s megölelhessené újdonsült
édesapját.

Szíved összetört darabjai

Az a nap lett a nyomorod,
mivel akkor elveszett minden szerelmes
zsetonod,
és ezzel újra előjött minden egyes oly nehe-
zen legyőzött démonod.
Mégfogtam a betározott pisztolyod,
és legtörékenyebb szívedhez emelve,
én meghúztam a ravaszod.
Szívedet darabjaira törve egy fiókba berakod,
és egészen addig,
amíg meg nem gyógyul otthagyd.
Otthagyd, és megvárod a holnapot,
s reménykedsz abban,
hogy teljesül minden egyes kínkeserves
óhajod.

Otthonom

A mosolyod volt az otthonom,
és talán ez volt az élettől a legnagyobb
pofonom.
Szemem sarkában mindig ottvolt a mo-
solyom,
hiszen a te karjaid voltak az otthonom.
Karjaimat mostanra már csak magam köré
fonom,
és az amúgy is darabjaira tört szívemet még
kisebb darabokra rombolom.
Ezt a fajta szeretetet mindörökké magammal
hordozom,
ugyanis a te szereteted volt az otthonom.
Szívem apró darabjait mára már csak ezer-
fajta anyaggal foltozom,
és ezen az érzésen nem osztozom, mivel a te
szíved volt az én otthonom.

Arany Luca

Szeretlek

Szeretlek.
Nincs rá más szó,
pontosan ezért ez az érzés olyan fájó.
Igen, ez az érzés nagyon bántó,
de talán annyira megváltó, mint amennyire
alakváltó.
Ez az érzés nem oly könnyen elszálló,
de a legesleginkább helytálló.
Hullámzó, és vibráló,
de nem mindig gyémántló.
Ez az érzés a szíved mélyére bemászó,
és ott a legeslegszebben virágzó.

Az a mogyoróbarna szempár

Még mindig érzem csókoknak ízét
Az ajkamon,
de mostanra csak hullanak könnyeim
a rajzlapon.
Túl jó voltál hozzám, szerettél,
és soha el nem engedtéél,
nem hinném, hogy ebben a történetben te
lennél az,
aki bármit is elcsesznél.
Most ottlennék, de elmennék,
s közben szemeidben bármikor elvesznék,
de te lennél az, akiért bármit megtennék,
s a végsőig szenvednék.
Szemeimen elmosódik a szemfesték,
de szíved összetört szívem
minden egyes szilánkját felszedték,
s a legszebb színekre festették.
Te lennél az,
akiért hajnalok hajnalán is felkelnék,
és gyönyörű mogyoróbarna szemeidben
bármikor elvesznék.
Miattad akárhányszor eshetnék,
kelhetnék,
benned akkor is bármikor békére
lelhetnék.

Hiányzol

Hiányzol, és minden egyes percben a fejem-
ben cikázol,
s tudjuk jól, hogy ez a láng kettőnk között
még mindig pislákol.
Hiányzik, a hangod, nevetésed, s a mo-
solyod,
és a te érintésed lett az én leghalálósabb
drogom.
Hiányzik a karjaid ölelése, és hogy a karjaid
legyenek a menedékem,
szívemben a nevedet mélyen belevéstem.
Hiányzik, a csókod, kezed, s tested forró
közelsége,
most pedig mi lettünk egymás leghalálósabb
betegsége.
Hiányzik az illatod, az üzeneted, s a szemed
tisztán csillogó tükörképe,
s nézd meg, ez lett végül szerelmünk ered-
ménye.
Hiányzik az adrenalin, amit a te közelséged-
ben éreztem,
te voltál az, aki előtt semmit sem szégy-
elltem, s ki mellett nem volt b-tervem.
Hiányzik a nyom a nyakadon, amit tudom,
hogy én ejtettem,
és tudom hogy én voltam az, aki rohadtul
elcseszte.

Violet

Ahogy én írok

Költőknek az írás fegyver,
 nekem eszköz.
 Minden sorom engem tükröz.
 Szóval inkább letakarom, mohón megtartom
 magamnak.
 Nem adom oda a lelkem a világnak.

Nem akarok én lenni a nép harangja,
 Csak a szürke tömeg színes, néma hangja.
 Írok, mert írni akarok, s nem mert írnom
 kell.
 Ezek a versek csak tőlem jönnek, ezt sosem
 felejttem el.

Dunai köd

Nézek a ködbe,
 A rejtélyes jövőmbé.
 Kíváncsian kémlelek,
 Észre semmit nem veszek.
 Túl sűrű hogy bármit is lássak.
 Nincs mitől félnem, csak látszat.

Hát léptem egyet a ködbe,
 Bele az ismeretlenbe.
 Lábam alatt egy rozoga stéget érzek,
 Egyszer csak vízbe esek...
 A jéges víz, szinte megöli szívem.
 De hát mit tehet az ember?
 Úszni kezdek a ködben.

A fagyos vízben testem csak egyre
 zsibad.
 Végtagjaim fáradtak, a víz magába
 szippant...
 Tüdőm megtelt a sötét vízzel,
 Elmém nem fogja fel ésszel,
 Szívem vadul kalapál, harcol.
 De kezem, lábam nem mozdul.

Így támadt rám a hideg valóság, orvul...

Érzelmi manipuláció mesterfokon

Megyek-megyek, az utcán emberek.
 Minden felé szürke, "bokanovsky egyének".
 Más-más arccal, hanggal s mégis mind
 egyforma.
 Beállok színesen közéjük, ugyan vonakodva.
 Furán néznek, szemük rám szegeznek.
 Ekkor az ellenőr megérkezik.
 Azonnal elképedt, testemet nézni,
 Mi ez a sok szín mely díszíti?!
 Hát elfelejtettem?! El kell fednem szürke
 festékkel mielőtt kiérek a házból!
 Lelkem színei kicsapódtak rám,
 Kérdezték bevettem e már a szómám.
 Hazudni akartam, milyen kár hogy igaz
 vagyok:
 Megmondtam hogy én szürke lenni nem
 akarok!
 Amikor megnézték régi lefejtős üvegem,
 Tudták, cselekedniük kell helyettem.
 Elvették hát színeim, megfosztottak tőlük.
 Azt mondták jobb lesz, de így üresen...
 Úgy érzem megőrülök...
 Megőrültem. Egyik nap felkeltem, kimentem
 és a szürke utcát vörösré festettem.
 Nem értem miért tettem. Nem értem hog-
 yan...
 Válaszokat akartam. Nem kaptam.
 Nem volt köztük helyem, mert láttam mi a jó
 és a szép.
 Óh Fordra, miért lettem egyéniség?!

Violet

Még mindig

Eltelt néhány év,
Egy örökkévalósággal is fel ért.
Lehetne már belőle elég!
Mégis olyan éles a kép.
Minden fájdalmas pillanat,
Az összes néma mozdulat.

Mert nem tudta senki, csak te meg én,
Hogy te valójában egy játékként kezeltél.
Viszont nem ám régi porcelán babának láttál,
Hanem rongy bábnak kit csak úgy félre
dobhattál.
Ohh ha csak félre dobtál volna!
De már szemeimet kivágtad akkorra...

Nem láttam, nem láthattam mit is teszel
velem.
Csak éreztem, hogy testem tehetetlen.
Madzagra kötöttél, először kezet majd lábat.
Hogy kiáltani se tudjak bevarrtad a számat.

Mégse szöktem, nem futottam soha.
Mert lakat alatt voltam akkorra.
Persze végül mégis elhajtítottál, mint az
várható volt.
De ott maradt rajtam az a rengeteg láthatat-
lan vérfolt.

Lassú örület

Régi világom talán már csak távoli emlék.
Bárhová néztem mindenhol esik csak szét.
Lassan eltűnik minden szép, s jó.
Akár az örök fehér, tavaszi hó.

A színek elmosódnak,
A formák eltorzulnak.
Csak húzódik és nyúlik,
S végül szertefoszlik.

Futok, rohanok ebben tébolyban,
Utolsó reményem az éjszakai égboltban.
Talán a csillagok még a helyükön vannak.
Hisz azok évmilliárdok alatt sem mozdul-
tak...

Majd látom, ahogy a nap is lefolyt az égről...
Mentsen ki valaki engem a sötétből!

Többé nincs mit kémléljek.
Egyszer s minden kora besötétedett.
Hát kétségbeesésemben még egy utolsó
kiáltok,
Majd félve, de bátran semmivé válok.

Hisz a víznek se mondhatod, hogy ne folyj!
Az észvesztett betegnek sem, hogy gyógyulj.

Buják Rowenna

Viharos szerelem

Oh szerelem, te viharos árral jöttél,
Mely elhomályosítja értelmemet,
S kegyetlenül fogva tartasz engem,
S mint a fogság, ez a szenvedés is fáj.

A szívembe zártad te lángoló szenvedélyt,
Mely oly erős, hogy semmi sem oltja el,
S folyton rág, mint a tűz, mely állandóan ég,
És a szenvedés édes ízét adja nekem.

Oh, hogy szabadulhatnék ettől a rabságtól,
Melyet te kényszerítesz rám néma csendben,
S visszatérhetnék az egyszerű boldogsághoz.

De tudom, hogy hiába remélek szabadulást,
Mert te, oh szerelem, az én uram vagy örökké,
S a szenvedést és a szenvedélyt hozod nekem.

Az élet értelme

Az élet értelme rejtve van előttünk,
Olykor kutatva, olykor találva,
Egy örök kérdés, amelyet folyton kérdezzünk,
Míg végül megértjük, mit keresünk.
Lehet, hogy szerelem, lehet, hogy barátság,
Lehet, hogy sikerek, vagy család,
Mindenki mást keres, és mindenki mást talál,
Az élet értelme személyesen érlelődik bennünk.
Mert az élet nem csak a létezésről szól,
Hanem arról is, amit csinálunk belőle,
Hogy örömet szerzünk, vagy segítünk másoknak,
És hogy a világot valami jóval tesszük jobba.
És bár néha nehéz megtalálni az utat,
A lényeg, hogy ne adjuk fel sosem,
Mert az élet értelme ott van előttünk,
Csak rajtunk múlik, hogy megtaláljuk-e végül.

Szerelem

Oly szép a szerelmem, mint a tavaszi virág,
Szívében ég a szenvedély, a lángoló vágy.

Én vagyok a lovag, ő a kincs, amiért harcolok,
És örök hűséggel őrzöm, védelmezem őt.

Szívemben él a remény, hogy egyszer ő az enyém,
Szépségét imádom, a lényét minden részével
együtt.

És bárhol járjak a világban, mindig őt vonom
magammal,
Hisz ő a szerelmem, a királynőm, a kincsem.

Az élet utazásán ő velem tart minden pillanatban,
S minden kalandot, fenyegetést együtt vállalunk.

És ha egyszer örökre megpihenünk, együtt
leszünk,
A szerelmünk örök, mint a világ kezdete.

Olyan, mint egy mesében, ahol minden jó lesz
végül,
S a végtelen ég alatt élünk, boldogok és szabadok.

És én örökre hálás leszek, hogy a szerelmem
része lehetek,
S a lány a szívemnek, aki mindig mellettem lesz.

Rövid vers

Megsimítom hajad
Iszom a te szavad
Kulcs vagy s én a lakat
Élérem hogy könnyed soha többé nem fakad

Buják Rowenna

Isten Átka

Van ki átoknak, de van aki áldásnak veszi,
Mely számomra egy kérdést tesz ki.
Miért?
Miért jó a szerelem?
Ha az ember élete sokszor miatta, gyötrelem.
Sok fájdalom ért miatta,
már jól jönne valaki ki vigasztalna.
Itt lenne ha bajban vagyok,
S ölelgetne ha rosszul vagyok.

Szívem bolond

Megbolondul a szívem amint meglátlak,
Sosem gondoltam volna hogy szemem megakad,
Egy olyan emberen
Kit lehetetlennek véltem elérni.

Hajad mint a ködös sötét erdő egy őszi napon,
Simítanám végig még te az ölemben fekvve vagyol.
Szerelmembe estem végtelenül
Neked adnám magam mindenestől

S hangod megrezzen.
Melytől megtisztul lelkem, s szívem,
a nagy köd alól.
Lakat a szádon,
S lennék én hozzá a kulcs,
De te sajnos nem veszel észre,
Nem nézel belém mélyre.

Akrosztichon

Szívünkben együtt lakunk,
Együtt élünk és halunk,
Rajtad áll a sóhajunk,
Ez lesz most a mi napunk,
Látod, együtt úszhatunk,
Este összeolvadunk,
Mutassuk meg a lapunk.

Odüsszeusz

Táv, bármennyire is hiányzol,
Egyre csak távolodsz.
Soha ne felejtse el a mágnyt, mely elő jön mikor
nem vagy itt.

Egy utazás, bármilyen nehéz is,
Mindig mérföld lesz.
Merre lehets?
Fiad felismered e majd?

Nem tehetek mást, mint hogy megállok, és nézem
a sötét tengert.
Üvöltés.
Miért nem hallasz?

Ügyelj az elidegenedésre,
az elidegenedés a Legrosszabb elszigeteltség az
összes közül.
Félek, hogy többé már nem vagy,
És csak a remény maradt bennem.

20 éve hogy nem láttalak,
S lassan itt az idő, hogy válaszszak.
Fiad lassan szakállas,
Kérősor már hatalmas.

Lakat a számon

Lakat a számon,
A kulcs te vagy.
Az érzés bennem nagy,
Enyém lesz, ha kell évekig várok.
Csak egy beszélgetéssel indult,
és szívem máris hevesen beindult.

Tarlós Eszter

Elkezdett

Fejét hajtja,
Vállam várja,
Kezét nyújtja,
S kulcsba zárja.

Kezét nyakam köré fonja,
Számra csókot csókra adja.
Ujjai a hajamba vesznek,
S fülembé súgja, hogy szeretlek!

Barna haja simul szépen,
Illatát még mindig érzem.

Hétköznapok

Buszon ülök,
Rád gondolok,
A busz kereke egyre forog.
Te nem vagy itt,
És én sem ott,
Az utazás így elég nyomott.
Eső esik,
Hideg szél fúj,
Kezem szétfagy,
Lábam mozdul.
Szívem eped,
Csak utánad,
Barna szemed,
Hiányt áraszt.
Végállomás,
Végre, végre.
Leszállok a buszról végre.

Hasonlat

Te apró kincs,
A hatalmas földnek felszínén,
Akit ha bárki megpillant,
Levegőért kapkod,
Hisz szépségedtől
Elállt lélegzete.
Te egyetlen piros tulipánja,
A hatalmas holland mezőnek,
Körülöttem mindvégig csak fehérek és feketék,
Csak te vagy az egyetlen színes az én szememben.
Mindenki csak téged akar,
A te pirosuló gyönyörödet,
Mert te vagy a legkülönlegesebb,
Amit eddig emberi szem megfigyelhetett.
S én téged nem csak úgy félig leszakítottalak,
Nem törtem ketté gyenge, lágy száradat,
Hanem a földből szedtelek ki
Hosszú gyökereiddel együtt.
Hazavittelek,
Kaspóba tettelek,
S minden nap vízzel ápolom virágodat.
Gondoskodom rólad,
Nehogy elhervadj,
Nehogy rosszul érezd magad társaságomban,
És hogy még sok ezer éven keresztül,
Újra és újra,
Pirosuló gyönyörödben vesszen el tekintetem.

Szösszenet

Egy érzelmekkel teli hurokba,
Ahol az agynak,
Esélye sincs itélkezni,
A hurok egyre csak szűkül,
Míg végül egyszer csak megszorul,
Hogy többé esély sem lesz kibogozódni.

Békefi Luca Anna

Pici vakarcs

Még hideg tél van, s nemsokára
Kellemes tavasz.
A tavasz mikor virágok nyílnak és
Pillangók szállva szállnak.

S te pillangókat kergetsz és
Virágokat tépekedsz.
És én boldogan nézve azt,
Hogy mit művelsz.

Vad virágok után, meleg nyár
És hőség.
Kis füleiddel port összecsapva
Jössz és futsz még.

Nyelvedre minden féle
Fűszál ragad.
S szót nem fogadsz mikor azt
Mondom:
Elég volt, mert fogad is piszkos marad.

Eljött az ősz és süvítő szél.
A fákról lehulló levél.
Levelek és kupacok
Kicsi tappancsod mocorog

Beköszönt újra a hideg tél és fagy.
S engem mosolyom újra elhagy.
De pici nyelved mely arcomat megnyalja.
Én boldogan nézek fel újra a szép napra.

Emlék

Szeretlek, imádlak, és mindennél jobban akarlak.
Sosem feledem közös emlékeinket, miket együtt
éltünk meg.

Lehet, hogy egyszer búcsút mondasz s elhagysz.
De ha egyszer el is felejtesz közös emlékeinkre
mindig emlékezz.

Régen velem, most ellenem

Régen mindig itthon voltak velem.
Most pedig félve nézem végig mi lesz velem.

Magamra maradva s egyedül hagyva.
Egy sötét szobába magamra maradva

Hiába egyedül maradva az idő is elmúlva.
Elmúlt idők végezte egy sötét helyre vezet be.

E sötét hely szívem zárja és még mindig nincs
meg nyitó zárja.
A világ fele nyíló ajtó minek nincsen kulcslyuk
zárja.

És én egyszer arra várva, hogy újra velem
Maradnak itthon ebben a sötét házban.

A nap és süvítő fák

Kint e fa alatt ülven hideg süvítő szél szól
hozzám.
Azt üvöltve: hé, te nézz most rám.

Ránézve eme csodás fára
És süvítő hangjától hideg rázva.
Faágai közt lyukacsokan kilátni
És boldogan a Napra nézni.

S a nap mely rásüt csodás arcodra.
Boldogan hallgatva alszol el süvítő fák dalára.

Más dimenzió

Sebek a lábon fájdalma a hátón
Kevés alvás sokáig fent maradás.
Sok telefon a kézbe, kevés beszéd a szájba
S szülők nagy szemei csodálkozva.

Bezárkózott szoba és csend
Anyá azt se tudja mi az ott bent.
Apa keres a világba s hiába
Mert gyermekének már más a világa.

Himer Anna

Szabó Evelin

Himer Anna

Havasi Liliána

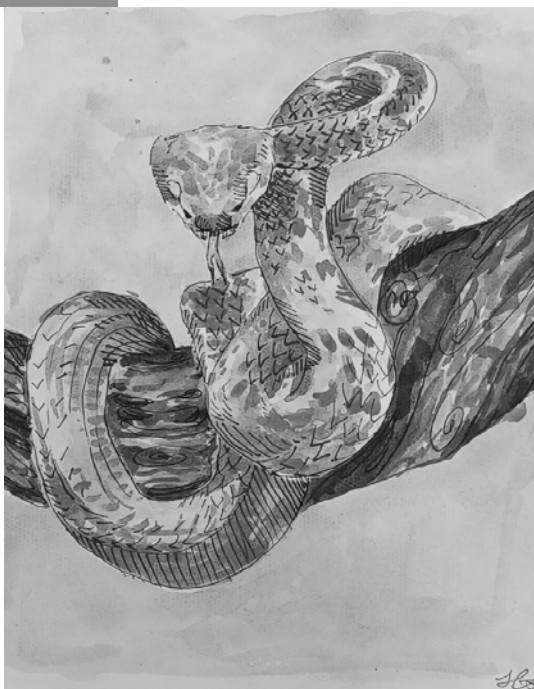
Szabó Evelin

Havasi Liliána

Szekeres Biborka

Himer Anna

Himer Anna

Himer Anna

